

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเถินวิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Appropriate Behavior of
Using Online Social Network of Mathayom Suksa V Students at
Thoen Wittaya School in Lampang Province

ณัฐกานต์ ชมศิริ (Nathikan Chomsiri)¹ นรินาถ แสนสา (Niranart Sansa)²

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระยะหลังการทดลอง และ (3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมในกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเถินวิทยา จังหวัดลำปาง ได้มาจากการเปรียบเทียบจับคู่ห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมมีค่าใกล้เคียงกันมากที่สุด 2 ห้องเรียนจากนั้นสุ่มอย่างง่ายเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบวัดพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .93 (2) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม จำนวน 12 กิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมหลังการทดลองและระยะติดตามผลมาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มัธยมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตร หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ขานงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช morprang@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร.นรินาถ แสนสา ประจำสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Niranart.San@stou.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง Laddawan.Nar@stou.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare the appropriate behavior of using online social network of students in the experimental group before and after the experiment. ; (2) to compare the post-experiment appropriate behavior of using online social network of the experimental group students with the post-experiment counterpast behavior of the control group students; and (3) to compare the appropriate behaviors of using online social network of the experimental group students at the end of the experiment and during the follow-up period. The research sample consisted of Mathayom suksa V students in two intact classrooms of Thoen Wittaya School in Lampang province. The two classrooms were selected based on their comparable mean scores of appropriate behaviors of using online social network. Then, one classroom consisting of 30 students was randomly assigned as the experimental group; the other classroom also consisting of 30 students, the control group. The employed research instruments comprised (1) a scale to assess appropriate behavior of using online social network, with reliability coefficient of .93; (2) a guidance activities package to develop appropriate behavior of using online social network, with the total of 12 guidance activities. Statistics used for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test. Research finding could be concluded that (1) the post-experiment mean score of the experimental group students was significantly higher than their pre-experiment counterpast mean score at the .05 level of statistical significance; (2) the post-experiment mean score of the experimental group students was significantly higher than the counterpast mean score of the control group students at the .01 level of statistical significance; and (3) the mean score of the experimental group students at the completion of the experiment was not significantly different from their counterpast mean score during the follow-up period.

Keywords: Guidance activities package, Appropriate behavior of using online social network, Mathayom Suksa

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

บทนำ

โชคชัย นกดี (2559) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการใช้ข้อมูลข่าวสารไปอย่างมาก มีการนำการสื่อสารผ่านสื่อสังคมมาใช้ชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น เทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่พัฒนาเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทำให้สะดวกสบาย สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ได้ในชั่วพริบตา สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2561) เปิดเผย ผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตประเทศไทยปี 2561 พบว่า พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยนานขึ้นเป็น 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 3 ชั่วโมง 41 นาทีต่อวัน โดย Gen Y เป็นแชมป์การใช้งานอินเทอร์เน็ตสูงที่สุดติดกันเป็นปีที่ 4 Gen Y มักจะชอบทำกิจกรรมเสี่ยงผ่านสื่อสังคม โดยตั้งค่าเป็นสาธารณะ เช่น การอัปโหลดรูปถ่าย/วิดีโอทันทีหลังถ่าย ร้อยละ 37.90 รวมทั้งการอัปโหลดภาพตัวเครื่องบิน/Boarding pass ก่อนการเดินทาง ร้อยละ 33.77 และการแชร์ตำแหน่ง (Location) แบบ Real time ร้อยละ 13.57 ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ถือเป็นการสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับเจ้าของข้อมูล ดังนั้นจึงควรตั้งค่านั้นเป็นส่วนตัว เปิดให้เฉพาะเพื่อน หรือญาติพี่น้อง หรือคนที่ไว้ใจได้เท่านั้น โดยธีราพร ต้นธีปธรรม (2554) ได้ทำการศึกษาการใช้เฟซบุ๊กที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาใช้เฟซบุ๊ก 1-3 ครั้ง ใช้ต่อครั้งนาน 31 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ใช้ต่อวันนาน 1.01-3 ชั่วโมง เริ่มใช้เฟซบุ๊กเวลา 18.01-20.00 นาฬิกา และสิ้นสุดการใช้เมื่อ 22.01-24.00 นาฬิกา ด้านผลกระทบต่อกิจกรรมการดำเนินชีวิต ส่งผลกระทบในเรื่อง 1. การนอนดึกขึ้น ตื่นสายกว่าเดิม 2. ทำงานอดิเรกอื่น ๆ น้อยลง 3. ใช้เวลาอยู่กับตนเองมากขึ้น 4. ปวดหัวและปวดเมื่อยตามร่างกาย เพราะใช้เป็นเวลานานต่อเนื่องกัน 5. ออกกำลังกายน้อยลง ด้านผลกระทบต่อการเรียน 1. การอ่านหนังสือสอบน้อยลง 2. ไม่ได้ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว 3. นั่งเล่นเฟซบุ๊กขณะเรียนหนังสือ 4. ทำการบ้านและงานที่มอบหมายต่างๆ เสรีจู้จี้กว่าเดิม 5. ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ศิริทิพย์ อิศาสะวิน (2553) ได้ศึกษางานวิจัยของมหาวิทยาลัย พิตส์เบิร์ก แห่งสหรัฐฯ ได้กล่าวว่า มีหลักฐานที่แสดงว่าการใช้สื่อสังคมทำให้อนอนไม่หลับได้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาจากผู้ที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว ในวัยระหว่าง 19-32 ปี ได้พบว่าสื่อสังคมที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มีด้วยกันเกือบ 10 อย่าง ตั้งแต่เฟซบุ๊ก ยูทูบ ทวิตเตอร์ กูเกิลพลัส อินสตาแกรม เป็นต้น โดยเฉลี่ยแล้วพวกเขาจะพากันง่วนอยู่กับเครือข่ายเหล่านี้วันหนึ่งมากถึง 61 นาที และคนเหล่านี้เกือบ ร้อยละ 30 ที่มีการกระสับกระส่ายช่วงเวลานอนสูง ยิ่งเป็นผู้ที่ง่วนอยู่กับเรื่องเหล่านี้เกือบทั้งวัน จะพากันเป็นโรคนอนไม่หลับ มากกว่าผู้ที่ยุ่งเกี่ยวในเวลาที่น้อยกว่ากันถึง 2 เท่า นอกจากผลกระทบทางลบแล้วสื่อสังคมมีประโยชน์เช่นเดียวกัน ศิริทิพย์ อิศาสะวิน (2553) ได้ศึกษาผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีต่อบุคคลในทางบวก เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นการสร้างมิตรภาพที่ไร้พรมแดน ทำให้คนมีความสามารถในการเข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้น กานดา สังขวารี (2556) ได้นิยามสื่อสังคม ว่าเป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ ไม่ว่าใครก็สามารถนำเสนอข่าวสารและข้อมูลเพื่อเผยแพร่ให้บุคคลอื่นๆ ได้รับรู้ ซึ่งมีอยู่หลากหลายรูปแบบเช่น เว็บบล็อก เว็บบอร์ด ยูทูบ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ วิดีโอออนไลน์ ทีวีออนไลน์และอื่นๆ โดยอาจจะมีการนำเอาเรื่องราวของตนเอง หรือประสบการณ์สิ่ง ที่ได้พบ การสอนความรู้ต่างๆ หรือแม้กระทั่งเกร็ดความรู้ที่ตนเองมีความรู้หรือมีความถนัดและเมื่อได้พบคนที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกัน ความสนุกที่เกิดจากการได้รู้จักแบ่งปันประสบการณ์ ร่วมกัน หรือได้ขยายวงกว้างไปในกลุ่มคนที่มีความชอบเหมือนกัน กิจกรรมแนะนำถือว่าเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สามารถปรับพฤติกรรม การใช้สื่อสังคมของนักเรียนได้ ดังที่ชนัญชิตานามมา (2558) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะนำเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่านักเรียน มีพฤติกรรมการใช้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมสูงขึ้น หลังจากได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยุพิน พุ่มทริฎ (2550) ได้ศึกษาผล การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวต่อการควบคุมตนเอง ในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการควบคุมตนเองในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการควบคุมตนเองในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเถินวิทยา จังหวัดลำปาง เพื่อปรับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมของนักเรียน และนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการควบคุมดูแลพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมของนักเรียนในอนาคตต่อไป

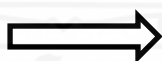
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเถินวิทยา ในกลุ่มทดลอง ระยะเวลาก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเถินวิทยา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม ในกลุ่มกลุ่มทดลอง ระยะหลังทดลอง กับระยะติดตามผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม

- การแนะแนวด้านการศึกษา
- การแนะแนวด้านอาชีพ
- การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research Design) รูปแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Randomized Control Group Pretest – Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเถินวิทยา จังหวัดลำปาง ได้มาจากการเปรียบเทียบจับคู่ห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมมีค่าใกล้เคียงกันมากที่สุด 2 ห้องเรียนต่อจากนั้น สุ่มอย่างง่ายเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบวัดพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .93 (2) ชุมติกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม จำนวน 12 กิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม หลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียน ก่อนการทดลองระหว่าง
กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม
และกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

ขั้นการทดลอง	กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	30	3.01	.40	1.01	.32
	กลุ่มควบคุม	30	2.91	.38		

$p > 0.5$

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมและกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมไม่แตกต่างกัน โดยก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .40 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .38

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม

ขั้นการทดลอง	กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	30	3.01	.40	-2.62*	.01
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	30	3.27	.35		

* $p < .05$

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .40 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 3.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียน หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม และกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

ขั้นการทดลอง	กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	30	3.27	.35	3.78**	.00
	กลุ่มควบคุม	30	2.91	.38		

**p<.01

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม และระยะติดตามผล

การทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
หลังการทดลอง	30	3.27	0.35	1.23	0.22
ติดตามผล	30	3.16	0.31		

p>.05

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม หลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน โดยหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

เท่ากับ 0.35 และระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมสูงขึ้น หลังจากที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ผลที่ได้เช่นนี้เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้เรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆ ที่จัดครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม บรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ซึ่งกิจกรรมมีขั้นตอนการทำกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์ การอภิปรายกลุ่มย่อย การแสดงบทบาทสมมติกรณีตัวอย่าง นอกจากนี้นักเรียนได้เรียนรู้จาก ใบความรู้ สื่อการสอน ใบงาน ช่วยให้นักเรียนใช้สื่อสังคมได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์ ในด้านการศึกษา นักเรียนได้การใช้สื่อสังคม เพื่อศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และเข้าใจความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของตนเอง รู้โอกาสทางการศึกษาในปัจจุบันและอนาคต การตัดสินใจเลือกกลุ่มวิชาเรียน สถานที่เรียน วิธีเรียน การแบ่งเวลา การทำกิจกรรมต่างๆ การศึกษาข้อมูลวางแผนการศึกษาต่อ การปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอน และชีวิตในโรงเรียน ด้านอาชีพนักเรียนได้ใช้สื่อสังคมเพื่อศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลโลกของงานอาชีพ การเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความสนใจ ความต้องการ ความสามารถ และความถนัด ของตน การมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ การเตรียมตัวให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้า และมีความสุขในการประกอบอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม นักเรียนได้ใช้สื่อสังคมเพื่อศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งแวดล้อม รัก และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น พัฒนาตนให้มีอารมณ์ที่มั่นคง รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแผนชีวิตอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ ยุพิน พุ่มหิรัญ (2550) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวต่อการควบคุมตนเองในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการควบคุมตนเองในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการควบคุมตนเองในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวซึ่งเป็นเครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลายๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา ป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาของผู้รับบริการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามขอบข่ายของงานแนะแนว การดำเนินการสร้างอย่างถูกต้อง ตรงตามวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ต้องการพัฒนา หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับวัยและปัญหาของผู้รับบริการแล้วชุดกิจกรรมแนะแนวจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้ผล และมีประโยชน์อย่างยิ่ง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมมีพฤติกรรม การใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม หลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม จำนวน 12 กิจกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมใน ระยะติดตามผล หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว 2 สัปดาห์ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่าง เหมาะสมภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม กับระยะติดตามผลไม่ แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่ออย่างเหมาะสม สร้างได้ครอบคลุมการพัฒนา ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ซึ่งกิจกรรม มีขั้นตอนการทำ กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์ การอภิปรายกลุ่มย่อย การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง นอกจากนี้ นักเรียนได้เรียนรู้จาก ใบความรู้ สื่อการสอน ใบงาน ช่วยให้นักเรียนใช้สื่อสังคมได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์ ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ได้กำหนดแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งเน้นให้มีการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวจะต้อง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนานักเรียนเพื่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อกิจกรรม สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/อุปกรณ์ และการ ประเมินผลที่ชัดเจน ครอบคลุมการแนะแนวการศึกษา อาชีพ และชีวิตและสังคม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลอง กับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ นักเรียนที่เข้าร่วมมีพฤติกรรมการใช้ สื่อสังคมอย่างเหมาะสมที่คงทน สอดคล้องกับทฤษฎีเชื่อมโยงของธอร์นดิกที่กล่าวว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่าง สิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยแสดงในรูปแบบต่างๆจนเป็นที่พอใจเหมาะสมที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วมีการฝึกหัดกระทำซ้ำ บ่อยๆย่อมทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำชุดกิจกรรมแนะแนวไปใช้

1.1 ควรมีการนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมไปใช้ให้แพร่หลายและ เกิดประโยชน์ เหมาะสมกับวัยของนักเรียนภายในโรงเรียน

1.2 ผู้นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมไปใช้ควรทำความเข้าใจ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนต่างๆ ในการทำกิจกรรมทั้ง 12 กิจกรรม ให้ละเอียดแล้วปรับใช้ให้สอดคล้องกับนักเรียนเหมาะสมกับวัย และปัญหา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมไปทดลองศึกษาวิจัยกับนักเรียน ระดับชั้นอื่นๆ นอกจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพราะยังมีนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆอีกที่พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างไม่ เหมาะสม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- กานดา สังขาริ. (2556). พฤติกรรมการรับสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในการเลือกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชนัญชิตา นามมา. (2558). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนุตรคริสเตียนวิทยา จังหวัดอุดรธานี (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ธีราพร ต้นธีรธรรม. (2554). การใช้แฟลชบุ๊กที่มีผลกระทบต่อลีลาชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ยุพิน พุ่มหิรัญ. (2550). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวต่อการควบคุมตนเองในพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- โชคชัย นกดี. (2559). สิ่งทีพ่อแม่ควรรู้ ก่อนให้ลูกท่องโซเชียล. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.thaihealth.or.th/partnership>.
- สมชาย รัตนทองคำ. (2556). เอกสารประกอบการสอน 475 788 การสอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้นปีการศึกษา 2556. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2561. จาก <https://ams.kku.ac.th/ablearn/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.). (2561). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2561. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.etda.or.th>.
- ศิริทิพย์ อิศาสะวิน. (2553). เครือข่ายครอบครัวเฝ้าระวังและสร้างสรรค์สื่อ. สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.thaihealth.or.th/partnership>.